

Ministerium: Skatteministeriet
Journalnummer: Skattemin., j.nr. 14-5211890

Senere ændringer til forskriften

LOV nr 1253 af 17/11/2015
LOV nr 298 af 22/03/2016
LOV nr 428 af 18/05/2016
LOV nr 114 af 31/01/2017
LOV nr 285 af 29/03/2017
LOV nr 258 af 10/04/2018
LOV nr 551 af 29/05/2018
LOV nr 324 af 30/03/2019

Bekendtgørelse af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige

Herved bekendtgøres lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige med de ændringer, som følger af § 2 i lov nr. 252 af 30. marts 2011, § 2 i lov nr. 593 af 18. juni 2012, § 21 i lov nr. 551 af 18. juni 2012, § 7 i lov nr. 603 af 12. juni 2013, § 2 i lov nr. 649 af 12. juni 2013, § 1 i lov nr. 1499 af 18. december 2013, § 3 i lov nr. 1374 af 16. december 2014 og § 2 i lov nr. 1500 af 23. december 2014.

Lovens anvendelsesområde

§ 1. Loven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at loven desuden finder anvendelse på fordringer, der er fastsat ved lov eller i henhold til lov.

Stk. 2. Loven gælder desuden for opkrævning og inddrivelse af udenlandske, færøske eller grønlandske skattekrav i skattesager, som ikke er straffesager, samt for inddrivelse af andre krav fra det offentlige, som efter anmodning fra den kompetente myndighed i den pågældende stat, på Færøerne eller i Grønland opkræves eller inddrives her i landet i overensstemmelse med Danmarks forpligtelser efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om administrativ bistand i skattesager.

Stk. 3. Reglerne i anden lovgivning om opkrævning og inddrivelse af fordringer som nævnt i stk. 1, herunder om udpantningsret, lønindeholdelse, modregning, indtrædelsesret, dækningsrækkefølge, renter, gebyrer og afgifter, eftergivelse og henstand m.v., finder anvendelse. Regler som nævnt i 1. pkt. finder desuden anvendelse på fordringer som nævnt i stk. 2, medmindre andet følger af det pågældende retlige hjemmelsgrundlag.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse

§ 2. Skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, er restanceinddrivelsesmyndighed. Restanceinddrivelsesmyndigheden forestår inddrivelse af fordringer, jf. § 1, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen. Tilsvarende gælder behandlingen af indsigelser om fordringen, jf. dog §§ 17 og 18. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan beslutte, at indsigelser om kravets eksistens og størrelse tillægges opsættende virkning, hvis der er en begrundet formodning om, at kravet ikke er opgjort korrekt eller ikke eksisterer. Hvis fordringshaveren ikke søger

skyldnerens indsigelser om kravets eksistens eller størrelse afklaret inden rimelig tid, kan restanceinddrivelsesmyndigheden tilbagesende kravet til fordringshaveren.

Stk. 3. Fordringer overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden, når betalingsfristen er overskredet og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført. Fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, kan dog på skyldnerens anmodning tillade afdragsvis betaling eller henstand med betalingen. Afgørelser om afdragsvis betaling eller henstand med betalingen kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed. Såfremt forholdene i særlig grad taler derfor, kan fordringer overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden på et tidligere tidspunkt end nævnt i 1. pkt.

Stk. 4. Inden overdragelse af fordringer m.v. til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden skal fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen. Underretning kan dog undlades, hvis det må antages, at muligheden for at opnå dækning ellers vil blive væsentligt forringet.

Stk. 5. Ved overdragelse af fordringer til restanceinddrivelsesmyndigheden skal en kommunalt ejet forsyningsvirksomhed eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, oplyse skyldnerens personnummer. Hvis forsyningsvirksomheden ikke er i besiddelse af skyldnerens personnummer, skal forsyningsvirksomheden eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, inden overdragelsen af fordringen skriftligt anmode skyldneren om inden for en nærmere angiven frist at oplyse sit personnummer. Anmodningen skal indeholde oplysning om adgangen til at indhente skyldnerens personnummer fra Det Centrale Personregister efter fristens udløb, jf. stk. 6.

Stk. 6. Har skyldneren ikke oplyst sit personnummer inden for den angivne frist, eller foreligger der begrundet tvivl om rigtigheden af skyldnerens oplysning herom, kan forsyningsvirksomheden eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, ved henvendelse til en kommunalbestyrelse efter forudgående entydig identifikation af skyldneren få oplyst skyldnerens personnummer fra Det Centrale Personregister. Kommunalbestyrelsen skal behandle anmodningen senest 10 hverdage efter modtagelsen heraf.

Stk. 7. Fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, skal, såfremt denne bliver bekendt med væsentlige ændringer i skyldnerens forhold efter overdragelsen af fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden, underrette restanceinddrivelsesmyndigheden herom og kan i den forbindelse anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om at intensivere inddrivelsen eller at sende sagen tilbage til fordringshaveren, med henblik på at fordringshaveren kan tillade afdragsvis betaling eller henstand med betalingen. Fordringer, der er omfattet af refusionsret fra statskassen, sendes ikke tilbage til fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren har forestået opkrævningen, jf. dog stk. 8.

Stk. 8. Fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, kan helt eller delvis kalde en fordring tilbage, der er oversendt til inddrivelse, med henblik på at foretage modregning for kravet.

Stk. 9. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i stk. 1-8, herunder en beløbsmæssig mindstegrænse for fordringer, der overdrages til inddrivelse, og om fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til restanceinddrivelsesmyndigheden, tilbagekaldelse af fordringer til opkrævningsmyndigheden, størrelsen af fordringer m.v., som der kan tillades afdragsvis betaling eller henstand med, og om tidsfrister for afdragsvis betaling og henstand. Skatteministeren kan endvidere fastsætte regler om, at overdragelse af fordringer kan ske elektronisk.

Restanceinddrivelsesmyndigheden

§ 3. Ved overdragelse af fordringer m.v. til inddrivelse i restanceinddrivelsesmyndigheden overtager restanceinddrivelsesmyndigheden kreditorbeføjelserne.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan videregive oplysninger til kreditoplysningsbureauer om en virksomheds restance for de typer af krav, der er nævnt i § 4 a.

Stk. 3. Restanceinndrivelsesmyndigheden kan som led i inddrivelsen tillade afdragsvis betaling eller henstand med betalingen.

Stk. 4. Restanceinndrivelsesmyndigheden kan hos andre offentlige myndigheder og hos pengeinstitutter samt hos Værdipapircentralen indhente oplysninger, der er nødvendige for restanceinndrivelsesmyndighedens opgavevaretagelse. Endvidere kan restanceinndrivelsesmyndigheden fra registre, der føres af offentlige myndigheder, indhente de oplysninger om skyldnerens forhold, som er af betydning for inddrivelsen. Oplysningerne kan indhentes i elektronisk form.

Stk. 5. Restanceinndrivelsesmyndigheden kan til brug for inddrivelsen af de fordringer, som inddrives af restanceinndrivelsesmyndigheden i medfør af denne lov, få terminaladgang til alle nødvendige oplysninger om fysiske eller juridiske personers økonomiske eller erhvervsmæssige forhold i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister. Oplysningerne anvendes til brug for behandling af enkeltsager eller til brug for kontrol ved samkøring og sammenstilling af oplysninger med restanceinndrivelsesmyndighedens øvrige oplysninger.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler til gennemførelse af reglerne i stk. 1 og 3-5. Skatteministeren kan endvidere fastsætte regler, hvorefter fordringshavere og andre offentlige myndigheder får elektronisk adgang til oplysninger registreret af restanceinndrivelsesmyndigheden om restancens størrelse i forhold til vedkommende fordringshaver, og om der foreligger restante fordringer i forhold til andre fordringshavere.

§ 3 A. Virksomheder, der yder lån eller formidler lån, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinndrivelsesmyndigheden, og som er nødvendige til brug for konkrete kreditgivningssituationer.

Stk. 2. Finansielle virksomheder, som er omfattet af regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder udstedt i medfør af § 43, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, kan efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinndrivelsesmyndigheden, og som er nødvendige til brug for rådgivning af den registrerede i overensstemmelse med reglerne om redelig forretningsskik og god praksis.

Stk. 3. Finansielle virksomheder kan desuden efter samtykke fra den registrerede få adgang til oplysninger om gæld, som inddrives af restanceinndrivelsesmyndigheden, og som er nødvendige til efterlevelse af bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl., med hensyn til at der skal tilvejebringes opdaterede oplysninger om den registrerede. Adgang til oplysningerne forudsætter, at den registrerede er kunde i den finansielle virksomhed.

Stk. 4. Adgang efter stk. 1-3 forudsætter, at virksomheden har indgået en aftale med told- og skatteforvaltningen om adgangen. Sådanne aftaler skal indeholde bestemmelser om betaling fra virksomheden i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

Dækningsrækkefølge for krav under inddrivelse

§ 4. Dækker beløb, der inddrives fra skyldner, kun delvis fordringer under inddrivelse hos restanceinndrivelsesmyndigheden vedrørende skyldneren, dækkes fordringerne i denne rækkefølge:

- 1) Bøder.
- 2) Underholdsbidrag omfattet af lov om opkrævning af underholdsbidrag, idet private krav dog dækkes forud for offentlige krav.
- 3) Andre fordringer.

Stk. 2. Dækker beløb, der inddrives fra skyldner, kun delvis fordringer inden for samme kategori, jf. stk. 1, dækkes fordringerne i den rækkefølge, de modtages hos restanceinndrivelsesmyndigheden, således at den fordring, der først modtages, dækkes først. Krav på rente dækkes dog forud for hovedkravet.

Stk. 3. Restanceinndrivelsesmyndigheden kan uanset stk. 1 og 2 efter anmodning fra skyldner tillade, at beløb, der inddrives fra skyldner, går til dækning af bestemte fordringer.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af reglerne i stk. 1 og 2.

§ 4 a. Der kan uanset § 4, stk. 1, ske særskilt lønindeholdelse af beløb til dækning af biblioteksgebyrer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, kontrolafgifter med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger for overtrædelse af bestemmelser i færdselsloven, lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jernbaneloven og lov om trafikelskaber samt af beløb til dækning af medielicens og radiolicens med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger efter lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for denne lønindeholdelse. Fordringer efter 1. pkt. dækkes i den rækkefølge, i hvilken restanceinddrivelsesmyndigheden træffer bestemmelse om lønindeholdelse for kravene.

Rente og gebyr

§ 5. Fordringer, der overdrages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk. 1, med undtagelse af bøder, forrentes med en årlig rente svarende til renten i henhold til § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter ved forsinket betaling m.v. Renten tilskrives fra den 1. i måneden efter modtagelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 2. Skatteministeren kan bestemme, at stk. 1 ikke skal anvendes på nærmere angivne typer af fordringer. Skatteministeren kan endvidere bestemme, at stk. 1 ikke skal anvendes på fordringer, der inden ikrafttrædelsen af stk. 1 er modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden uden særskilt angivelse af hovedstol, renter og gebyrer. Hvis fordringshaveren senest 6 måneder fra datoen for denne ikrafttrædelse giver restanceinddrivelsesmyndigheden oplysning om hovedstol, renter og gebyrer, tilskrives renten efter stk. 1 dog fra datoen for oplysningens modtagelse.

§ 6. Der skal for udsendelse af rykkerskrivelse vedrørende fordringer, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk. 1, betales et rykkergebyr på 140 kr. til restanceinddrivelsesmyndigheden. Skatteministeren fastsætter gebyrer til restanceinddrivelsesmyndigheden for oprettelse af ny fordring, iværksættelse af lønindeholdelse m.v. og tilsigelse til udlægsforretning vedrørende fordringer, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk. 1.

Modregning m.v.

§ 7. Dækker en udbetaling fra det offentlige, der anvendes til modregning, kun delvis skyldners gæld til det offentlige, dækkes fordringerne i denne rækkefølge:

- 1) Fordringer under opkrævning, for hvilke den udbetalende myndighed er fordringshaver, i det omfang den udbetalende myndighed træffer afgørelse om modregning.
- 2) Fordringer modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden til inddrivelse.
- 3) Andre fordringer under opkrævning.

Stk. 2. Dækker en udbetaling kun delvis fordringer omfattet af stk. 1, nr. 2, dækkes fordringerne efter dækningsrækkefølgen i § 4. Dækker en udbetaling kun delvis fordringer omfattet af stk. 1, nr. 3, dækkes fordringerne i den rækkefølge, de er registreret i Det Centrale Fordringsregister, således at den fordring, der først registreres, dækkes først.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i stk. 1 og 2, herunder om indberetning fra fordringshaverne til Det Centrale Fordringsregister.

§ 8. Er en fordring omfattet af denne lov, for hvilken en kommune eller region er fordringshaver, ikke betalt rettidigt, indtræder kommunen henholdsvis regionen i retten til udbetalinger fra staten for et beløb, der svarer til den skyldige betaling.

Stk. 2. Er et privat krav på underholdsbidrag med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger omfattet af denne lov ikke betalt rettidigt, indtræder det offentlige på vegne af den bidragsberettigede i retten til udbetalinger fra det offentlige for et beløb, der svarer til den skyldige betaling.

§ 9. Tilladelse til afdragsvis betaling eller henstand med betalingen afskærer ikke det offentliges adgang til at foretage modregning i udbetalinger fra det offentlige.

Stk. 2. En betalingsaftale fastsat af kommunen afskærer ikke kommunen fra at indtræde i retten til udbetalinger fra staten, jf. § 8.

Lønindeholdelse

§ 10. Fordringer som nævnt i bilag 1 til denne lov kan med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger inddrives ved lønindeholdelse.

Stk. 2. Har en skyldner ikke inden det tidspunkt, da udlæg kan begæres, betalt den gæld, der påhviler den pågældende, kan restanceinddrivelsesmyndigheden træffe afgørelse om, at der skal ske indeholdelse i skatteyderens beregnede eller godskrevne A-indkomst af, hvad der er nødvendigt til betaling af gælden med påløbne renter, gebyrer, tillæg og andre omkostninger. Der kan dog ikke ske indeholdelse i indkomst, som er valgt beskattet efter kildeskattelovens § 48 E. Restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelse om lønindeholdelse indberettes til Det Fælles Lønindeholdelsesregister, jf. § 3 i lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister.

Stk. 3. Indeholdelse efter stk. 1 kan foretages, selv om udbetalingen eller godskrivningen af A-indkomst også er genstand for indeholdelse af skat efter kildeskattelovens §§ 46 og 49. Indeholdelsen sker med en procentdel (indeholdelsesprocenten) af den beregnede eller godskrevne A-indkomst. Indeholdelsesprocenten meddeles til told- og skatteforvaltningen og indgår i indeholdelsesprocenten efter kildeskattelovens § 48, stk. 4. Ved afgørelse om indeholdelse skal der overlades skyldneren det nødvendige til eget og familiens underhold. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om betalingsevnevurdering, herunder rådighedsbeløb, til fastsættelse af den del af A-indkomsten, som maksimalt kan indeholdes. Skatteministeren kan endvidere fastsætte regler om, at der ikke kan ske indeholdelse i A-indkomst bestående af visse ydelser. Ved fastsættelsen af indeholdelsesprocenten kan den samlede indeholdelsesprocent efter kildeskattelovens § 48, stk. 4, ikke overstige 100.

Stk. 4. Indeholdelsesprocenten kan gradueres efter indkomstens størrelse. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om sammenhængen mellem indkomsten og indeholdelsesprocenten.

Stk. 5. Reglerne i stk. 1-3 finder uanset afvigende bestemmelser i den øvrige lovgivning også anvendelse på kommunale og statslige tjenestemænds lønninger m.v.

Stk. 6. Reglerne i kildeskattelovens §§ 43-46, 48, 48 A, 49, 51, 56, 57, 68-70, 72 og 73 A i afsnit VIII, i §§ 83-86 og i opkrævningsloven om indeholdelse, opkrævning, betaling, rente, gebyrer, kontrol, inddrivelse og straf m.v. vedrørende indeholdelse af A-skat finder tilsvarende anvendelse for beløb, der er indeholdt eller opkrævet i henhold til bestemmelserne i denne paragraf.

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen opgør de indeholdte beløb efter denne bestemmelse og sender dem til Det Fælles Lønindeholdelsesregister. Er der indeholdt mere efter denne bestemmelse, end hvad der er nødvendigt til dækning af de i stk. 1 nævnte beløb, kan det overskydende beløb anvendes til dækning af andre restancer, for hvilke der kunne være truffet afgørelse om lønindeholdelse efter stk. 1. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om opgørelser efter 1. pkt.

Stk. 8. Beløbsgrænser, der fastsættes i medfør af stk. 3 og 4, reguleres hvert år pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt eller fratrukket tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele kronebeløb, der kan deles med 10. Reguleringen sker på grundlag af de på reguleringstidspunktet gældende beløb før afrunding. De årlige reguleringer offentliggøres af skatteministeren.

Udpantningsret og udlæg

§ 11. Fordringer som nævnt i bilag 1 til denne lov kan med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger inddrives ved udpantning.

§ 12. Er udlæg for skattebeløb forgæves forsøgt hos den skattepligtige selv, kan udlæg ske i ejendele, der tilhører den med denne samlevende ægtefælle, eller om nødvendigt i ejendele, der tilhører børn, og

som er medregnet ved den skattepligtiges skatteansættelse. Dette gælder ikke ved udlæg hos en indehøldelsespligtig for skattebeløb, som denne har været pligtig at indeholde.

Stk. 2. Skattebeløb, for hvilke der efter stk. 1 kan foretages udlæg i ægtefællens ejendele, kan modregnes i udbetaling til ægtefællen af overskydende skat med godtgørelse og renter samt tilbagebetaling efter kildeskattelovens § 55.

Stk. 3. Skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om fristen for at foretage modregning i overskydende skatter over for ægtefællen.

Eftergivelse

§ 13. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive gæld til det offentlige, der inddrives eller vil kunne inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk.1, efter reglerne i denne lov. Fordringer med renter, gebyrer og andre omkostninger kan eftergives, såfremt skyldneren godtgør, at skyldneren ikke er i stand til og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser, og det må antages, at eftergivelsen vil føre til en varig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold. Tilsvarende kan beløb eftergives, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af skyldige beløb til det offentlige.

Stk. 2. Eftergivelse kan i almindelighed ikke finde sted, såfremt

- 1) skyldnerens økonomiske forhold er uafklarede,
- 2) skyldneren har handlet uforsvarligt i økonomiske anliggender, herunder såfremt en ikke uvæsentlig gæld
 - a) er stiftet på et tidspunkt, hvor skyldneren var ude af stand til at opfylde sine økonomiske forpligtelser,
 - b) er opstået som følge af, at skyldneren har påtaget sig en finansiel risiko, der stod i misforhold til skyldnerens økonomiske situation,
 - c) er stiftet med henblik på forbrug eller
 - d) er gæld til det offentlige, som er oparbejdet systematisk,
- 3) en ikke uvæsentlig gæld er pådraget ved strafbare eller erstatningspådragende forhold,
- 4) skyldneren har undladt at afdrage på sin gæld, selv om skyldneren har haft rimelig mulighed herfor,
- 5) skyldneren har indrettet sig med henblik på eftergivelse eller
- 6) skyldneren stifter ny gæld til det offentlige, efter at eftergivelsessag er indledt.

Stk. 3. Ved afgørelse efter stk. 2 skal der lægges vægt på gældens alder. Hvis skyldner har anden betydelig gæld kan eftergivelse nægtes.

Stk. 4. Uanset stk. 2 kan eftergivelse nægtes, såfremt der foreligger andre omstændigheder, der taler afgørende imod hel eller delvis eftergivelse.

Stk. 5. Kun skyldnere, som er fysiske personer, kan få eftergivelse efter stk. 1, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Eftergivelse kan i øvrigt, når sociale eller andre forhold i særlig grad taler derfor, meddeles personer, selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde el.lign.

§ 14. Eftergivelse kan gå ud på bortfald eller nedsættelse af skyldnerens gæld. I forbindelse med nedsættelse kan der træffes bestemmelse om henstand med og afdragsvis betaling af den ikke eftergivne del af gælden. I henstands- og afdragsperioden sker der ingen forrentning af gælden.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelsen af afdragene og afdragsperiodens længde efter stk. 1.

Stk. 3. Beløbsgrænser, der fastsættes i medfør af stk. 2, reguleres hvert år pr. 1. januar med 2,0 pct. tilagt eller fratrukket tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De regulerede beløb afrundes opad til det nærmeste hele kronebeløb, der kan deles med 10. Reguleringen sker på grundlag af de på reguleringstidspunktet gældende beløb før afrunding. De årlige reguleringer offentliggøres af skatteministeren.

§ 15. Eftergivelse kan tilbagekaldes, såfremt skyldneren

- 1) i forbindelse med eftergivelsessagen har gjort sig skyldig i svigagtigt forhold eller
- 2) groft tilsidesætter sine forpligtigelser i forbindelse med afvikling af den ikke eftergivne del af gælden.

Afskrivning af krav

§ 16. Restanceinndrivelsesmyndigheden kan afskrive fordringer til det offentlige, inklusive renter, gebyrer og andre omkostninger, herunder undlade at afbryde forældelse, hvis det må anses for åbenbart formålsløst eller forbundet med uforholdsmæssige omkostninger at fortsætte inddrivelsen.

Stk. 2. Skatteministerens kan fastsætte nærmere regler om anvendelsen af stk. 1.

Klage

§ 17. Klager over restanceinndrivelsesmyndighedens afgørelser om inddrivelse af fordringer m.v., herunder om kravets eksistens og størrelse, når spørgsmålet herom vedrører restanceinndrivelsesmyndighedens administration, kan indbringes for Landsskatteretten, medmindre andet er bestemt i lovgivningen eller regler udstedt i medfør heraf. Klagen skal indgives skriftligt til skatteankesforvaltningen og skal være modtaget senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Der kan dog ses bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Skatteministerens kan fastsætte nærmere regler om klageadgangen efter stk. 1.

§ 18. Fogedretten træffer efter begæring afgørelse om indsigelser vedrørende kontrolafgifter for overtrædelse af bestemmelserne i færdselsloven, lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jernbaneloven og lov om trafikelskaber, som skyldneren fremsætter over for restanceinndrivelsesmyndigheden om dels kravets berettigelse, dels berettigelsen af en afgørelse om lønindeholdelse og om en gennemført modregning. Begæringen fremsættes over for restanceinndrivelsesmyndigheden, som indbringer indsigelsen for fogedretten. Afgørelse træffes efter reglerne i retsplejelovens §§ 499-503.

Stk. 2. Afgørelse efter stk. 1 træffes af fogedretten i den retskreds, hvor skyldnerens bopæl er beliggende.

Stk. 3. Fristen for begæring om indbringelse af indsigelser efter stk. 1 er 4 uger, fra skyldneren har modtaget meddelelse om lønindeholdelse eller modregning.

Stk. 4. Overskrides den frist, der er nævnt i stk. 3, afviser fogedretten sagen. Fogedretten kan dog undtagelsesvis indtil 1 år efter meddelelsen om lønindeholdelse eller modregning tillade, at en indsigelse behandles. Begæring herom skal i så fald indleveres til fogedretten inden 4 uger efter tilladelsens meddelelse. Fogedrettens afgørelse om indsigelser kan kæres til landsretten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 53.

Ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 19. Loven træder i kraft den 1. januar 2009, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Skatteministerens fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens §§ 4-7.

§ 20. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Skatteministeriet, den 12. januar 2015

P.M.V.
JENS BRØCHNER

/ Camilla Christensen

Fordringer, der kan inddrives ved lønindeholdelse, jf. § 10, og fordringer, der kan inddrives ved udpantning, jf. § 11:

- 1) Stats- og kommuneskatter samt afgifter og ydelser, som ifølge lov tilkommer stat, kommune, kirker, anerkendte trossamfund, offentlige stiftelser eller embeder og bestillinger, herunder skattebeløb, som en indeholdelsespligtig har været forpligtet til at indeholde eller opkræve, samt parafiskale udgifter.
- 2) Enhver på en fast ejendom hvilende, stadig tilbagevendende eller af en bestemt begivenhed afhængig pengeafgift, som uden særlig vedtagelse går over fra ejer til ejer, og tilkommer stat, kommune, kirker, anerkendte trossamfund, offentlige stiftelser eller embeder og bestillinger, når afgiftens størrelse fastsættes efter faste regler.
- 3) Krav, der er tillagt fortrinsret i fast ejendom.
- 4) Arbejdsmarkedsbidrag, herunder arbejdsmarkedsbidrag, som nogen har været forpligtet til at indeholde eller opkræve.
- 5) Told.
- 6) Krav vedrørende retsafgift, tinglysningsafgift, registreringsafgift, skadesforsikringsafgift, bo- og gæveafgifter, vægtafgift og lignende afgifter.
- 7) Underholdsbidrag.
- 8) Betaling fastsat af en offentlig myndighed for benyttelse af indretninger, der tjener et almennyttigt formål, og hvor der er almindelig offentlig adgang.
- 9) Krav på erstatning.
- 10) Krav på betaling for løsøre købt på offentlig auktion.
- 11) Tilbagebetalingskrav vedrørende tilskud, støtteordninger, uberettiget modtagne ydelser, ydelser, som er for meget udbetalt, og som tilkommer det offentlige, samt administrative sanktioner, der vedrører disse krav.
- 12) Betaling for hjælp ydet af det offentlige.
- 13) Beløb, som en offentlig myndighed har udlagt.
- 14) Udgifter til foranstaltninger og arbejder, som det offentlige har foretaget på den forpligtedes vegne eller for den forpligtedes regning.
- 15) Bøder, tvangsbøder, administrative bøder, offerbidrag, konfiskationer og kontrolafgifter, herunder parkeringsafgifter.
- 16) Misligholdte statslån og kommunale lån.
- 17) Statskassens eller kommuners tilgodehavender efter indfrielse af en ydet garanti eller kaution.
- 18) Kongeriget Danmarks Fiskeribanks tilgodehavender og Byggeskedefondens tilgodehavender, som ikke er tillagt fortrinsret i fast ejendom.
- 19) Medielicens.
- 20) Betalingsforpligtelser for ydelser, der leveres af det offentlige.
- 21) Krav, der modtages til inddrivelse fra udlandet.
- 22) Krav vedrørende ubetalt præmie og refusionskrav efter lov om arbejdsskadesikring.
- 23) Præmiebetaling og refusion fra arbejdsgiver på forskudsvis udbetalte beløb efter lov om sygedagpenge.
- 24) Krav vedrørende arbejdsgiverbidrag.
- 25) Krav mod arbejdsgiveren om betaling af dagpengegodtgørelse, når kravet er fastslået af Arbejdsmarkedets Ankenævn.
- 26) Tilbagebetalingskrav efter lov om arbejdsløshedsforsikring vedrørende uberettiget modtaget dagpenge eller andre ydelser fra en A-kasse og ydelser, der skal betales tilbage som følge af, at et medlem senere modtager løn, pension eller andre indtægter, der dækker samme tidsrum som ydelserne fra kassen, hvis kassen har ret til refusion fra statskassen, og når kravet er fastslået i en afgørelse truffet

af en kasse, Arbejdsdirektoratet eller Arbejdsmarkedets Ankenævn eller er sikret ved dom eller et eksigibelt forlig.

- 27) Fordringer, staten har overtaget vedrørende ikke rettidigt betalt leje og lignende ydelser.
- 28) Beløb, som vedrører tvungen administration af udlejningsejendomme.
- 29) Sagsomkostninger vedrørende civilretlige sager og straffesager.
- 30) Udgifter til en sags behandling ved et privat ankenævn, der er etableret ved lov, og ved nævn, der nedsættes af en minister, samt gebyr til finansiering af disciplinærnet, som opkræves hos registrerede ejendomsmæglere.
- 31) Afgifter, gebyrer, drifts- og etableringsudgifter, administrationsomkostninger og omkostninger til tilsyn og kontrol, som en myndighed har krav på at få dækket.
- 32) Krav på tilbagebetaling af omkostningsgodtgørelse efter skatteforvaltningslovens kapitel 19.
- 33) Biblioteksgebyrer.
- 34) Bibliotekers krav på erstatning for udlånsmateriale, som skyldner har beskadiget eller ikke har afleveret efter sit hjemlån. Det er dog en betingelse, at skyldner skriftligt har anerkendt kravet, medmindre kravet vedrører erstatning for udlånsmateriale, der ikke er afleveret af skyldner, og det pågældende bibliotek tilbyder en kvittering ved aflevering af lånte materialer.
- 35) Fordringer, der udspringer af en garanti, som fordringshaver har stillet for en boligtagers kontraktmæssige forpligtelser over for ejendommens ejer til at istandsætte boligen ved fraflytning.